

[Udenrigsministeren.]

mer kan gennemføre et samarbejde for deres vedkommende, uden at USA og Canada behøver at være med som aktive deltagere i denne del af samarbejdet, men også uden at disse to lande kan nedlægge veto mod, at europæiske medlemmer på denne måde gennemfører deres eget samarbejde. At de amerikanske deltagere ikke agter at benytte deres medlemskab af OECD til at hindre en ordning mellem de seks og de syv, er allerede gjort klart. Disse spørgsmål vil et samarbejdsudvalg søge afklaret, så man kan have et indtryk af den nye organisations reelle indhold, inden konventionsudkastet bliver forelagt ministrene til foreløbig godkendelse.

Fra dansk side har vi naturligvis fremhævet det nødvendige i, at også en frigørelse i handelen med landbrugsprodukter kan indgå i OECDs naturlige opgaver.

Inden jeg slutter den europæiske del af min redegørelse, vil jeg gerne nævne Europarådet, der fortsat spiller en vigtig rolle ved at være et fremtrædende forum for europæiske debatter og ved at formidle en forståelse mellem de to markedsgrupper. Jeg synes, det bør understreges, at danske parlamentarikere indtager fremskudte positioner i dette arbejde, det ærede medlem hr. Per Federspiel som præsident for rådets konsultative forsamling, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft som formand for kulturudvalget og det ærede medlem hr. Lannung som formand for det juridiske udvalg.

I planerne om det nye OECD indgår tanken om at etablere en parlamentarisk forsamling med repræsentanter for alle 20 lande, og hvori Europarådsforsamlingen vil udgøre kernen. Fra dansk side støtter vi denne tanke.

Under forhandlingerne, der fandt sted i tinget og i et udvalg i februar om ratifikation af frihandelsområdekonventionen, blev der fra alle sider lagt vægt på, at vore eksportinteresser for landbrugsvarer hos de seks blev varetaget på den bedst mulige måde, og på regeringens vegne lovede jeg,

at alle muligheder for at skabe et tilfredsstillende grundlag for den fremtidige udførsel sydpå skulle blive udnyttet.

Jeg har allerede tidligere i folketinget refereret samtaler, vi fra dansk side har haft med hr. Mansholt, det medlem af de seks' økonomiske kommission, der er specialist i landbrugsproblemer. Jeg kan i dag yderligere tilføje, at i april måned besøgte en dansk delegation under ledelse af landbrugsministeren og mig Bonn og førte dér samtaler med den tyske regering dels om den tosidede dansk-tyske handelsaftale, der foreløbig har gyldighed til udgangen af 1962, dels om indgåelse af en såkaldt klassisk handelstraktat mellem vore to lande. Nærmere forhandlinger herom vil blive ført i løbet af sommeren. Vi vil naturligvis på sædvanlig måde holde det udenrigspolitiske navn underrettet, således at nævnet vil få lejlighed til at tage stilling til problemerne.

Jeg skal derefter gøre et par bemærkninger om retsordenen på havet. På dette område har der jo været afholdt en ny konference i Genève, som er endt lige så resultatløs som den tilsvarende konference to år tidligere. Der manglede én stemme i, at der kunne samles to tredjedele majoritet om en nyordning af spørgsmålet om de nationale sø- og fiskeriterritoriers tilladte bredde. Dette negative udfald af konferencen må i høj grad beklages. Såvel vort hjemlige fiskerierhverv som Færøerne og Grønland er levende interesseret i, at en ordning opnås, og i, at de internationale regler på dette område ikke går i opløsning. Danmark er derfor rede til at deltage i sådanne nye forhandlinger, der måtte vise sig mulighed for, eventuelt i forhandlinger på regional basis.

Selv om FN-konferencen i Genève altså ikke nåede noget resultat, kan det, der passerede på konferencen, alligevel ikke undgå at påvirke vort syn på, hvad der må anses for rimeligt og berettiget. Jeg vil i så henseende især fremhæve to forhold: for det første, at på konferencen stemte et betydeligt flertal af lande for et forslag,